

«No m'ho puc creure»

Evident, sorprenent, desconcertant, meravellós... Com ningú no sabia curar la seva malaltia, en David, un professor del barri madrileny de Vallecas, va decidir resar una novena a Isidoro Zorzano per demanar-li que el curés. Així s'explicava a “10 minutos con Jesús” del passat 16 de maig. Pocs dies després, el portal “Aleteia” mostrava alguns detalls més d'aquesta curació que David atribueix a l'enginyer de l'Opus Dei que està en procés de canonització.

23/05/2023

El 16 de maig el nombre de visites a la biografia d'Isidoro Zorzano en aquesta pàgina web va ser inusualment alt, i va passar el mateix amb l'oració per demanar a Déu per la seva intercessió. Per què?

Aquell matí, l'àudio de “10 minutos con Jesús” narrava la curació del David, un professor del barri madrileny de Vallecas, pare de cinc fills, tots menors d'edat. Un dia, fa cinc anys —relata l'article d'Aleteia—, movent un moble es va fer mal. Semblava un problema d'un tendó de la mà dreta que va necessitar una operació. Es va complicar i va afectar altres nervis. Més operacions. Va empitjorar. Es va estendre. Li va afectar l'equilibri i temes neuronals, se li van quedar els dits engarrotats. Els dolors eren molt intensos. Li van

col·locar un neuroestimulador que al principi va semblar funcionar, però el cos el va rebutjar per algun tipus d'al·lèrgia. Va perdre la sensibilitat i, finalment, va quedar en cadira de rodes. I amb dolors molt forts que amb prou feines li permetien agafar el son.

El David i la Teresa s'havien casat a la parròquia de Sant Albert Magne, a Vallecas. En aquesta església està enterrat l'Isidoro Zorzano, un company de classe de sant Josepmaria.

«A casa meva, som molt de demanar coses a Isidoro Zorzano. Ens ha fet favors quotidians. I vam dir, 'per què no?' Ja que ens ha ajudat en petites coses, que en faci una de més grossa», explica David.

Així que es va decidir a moure, per grups de xarxes socials, un missatge molt planer convidant qui volgués a unir-se a una novena a l'Isidoro

Zorzano per demanar-li la seva curació, perquè ell «volia tornar a treballar». I el missatge va començar a circular.

I és que, uns dies abans, el metge no li havia donat bones notícies: «Quan veig que tots els mitjans mèdics em diuen que l'única esperança és una operació del neuroestimulador per disminuir el dolor, però que no hi ha cap esperança de curar-me; és en aquell moment quan penses: ara de debò».

Últim dia de la novena a l'Isidoro Zorzano

L'últim dia de la novena a l'Isidoro, el David havia quedat amb el seu amic Carlos per acompanyar-lo a fer unes gestions a El Escorial, un poble de la serra madrilenya. Anaven al cotxe del Carlos. Aleshores, David va començar a sentir un formigueig a la cama. Va començar a sentir els dits i va dir-ho al seu amic; aquest va

recordar que encara li quedava la darrera estampa de la novena per resar.

Van parar en una benzinera. Van resar l'estampa molt emocionats. David va sortir del cotxe pel seu mateix peu. L'equilibri que havia perdut feia anys havia tornat, i també la sensibilitat. Els dits s'havien tornat a estirar. El dolor havia desaparegut. Es va abraçar emocionat al seu amic i immediatament va trucar a la Teresa, la seva dona, per comunicar-li el miracle.

«Continuï *prenent* novenes»

David va anar a la consulta —relata el sacerdot a l'àudio de “10 minutos con Jesús”— que tenia prevista des d'abans d'aquest episodi amb el metge, que a més a més coordinava els diferents equips que n'estaven seguint el cas. Al principi el metge no el va reconèixer. Efectivament, ell

tenia un pacient amb aquest nom i aquell cognom, però el seu pacient amb prou feines es podia moure i tenia davant algú que havia entrat caminant tranquil·lament.

Li va demanar si havia tingut algun tipus de tractament especial. Llavors van decidir explicar-li que són cristians i que, en veure que els mitjans humans ja no donaven més de si, havien decidit intensificar els sobrenaturals i que havien començat a resar una novena, que consisteix a resar una oració durant nou dies a un sant demanant per la curació.

El metge li va fer diferents proves i mentre anava repetint, una vegada i una altra, «no m'ho puc creure, no m'ho puc creure». En acabar va elaborar un informe nou i els va dir al David i a la Teresa: «l'únic que tinc clar és el nou tractament: Continuí *prenent* novenes».

El mèrit és de Déu a través d'Isidoro Zorzano

«Ara m'esperen diversos mesos de rehabilitació —explica David a *Aleteia*— perquè tinc els músculs encartonats, no tinc força a les mans i em canso de seguida».

El David sap que els dolors se n'han anat i que tornarà a treballar. Això en el que és físic, però en el que és espiritual se sent aclaparat «perquè no vull ser protagonista, el mèrit és de Déu a través d'Isidoro. No ho estic veient des de la barrera, estic dins de la plaça. Jo estic agraït, contínuament donant gràcies, però el model que cal seguir no soc jo».

Té clar que vol que la seva història es conegui: «Jo explico el que calgui, però per acostar la gent a Déu, no vull ser *showman*. Però vull explicar la realitat perquè la gent cregui i puguem tenir més miracles».

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/curacio-
intercessio-isidoro-zorzano/](https://opusdei.org/ca-es/article/curacio-intercessio-isidoro-zorzano/)
(16/03/2026)